

II Księga Samuela

Rozdział 21

Zemsta Gibeonitów na potomstwie Saula

1. Za panowania Dawida nastał raz głód, który trwał trzy lata z rzędu; Dawid więc szukał wyroczni Pańskiej, a Pan rzekł: Na Saulu i na jego domu ciąży wina przelewu krwi, dlatego że wytracił Gibeonitów. 2. Wtedy król wezwał Gibeonitów i zapytał ich - Gibeonici zaś nie pochodzą z synów izraelskich, ale z pozostałości po Amorejczykach i chociaż synowie izraelscy zawarli z nimi przymierze potwierdzone przysięgą, Saul w swej gorliwości o Izraela i Judę starał się ich wytępić - 3. Otóż Dawid zapytał Gibeonitów: Co mam dla was uczynić i czym was przejednać, abyście pobłogosławili dziedzictwo Pańskie? 4. Gibeonici odpowiedzieli mu: Nie chodzi nam ani o srebro, ani o złoto, co się tyczy Saula i jego domu, nie do nas też należy to, aby kogoś przyprawić w Izraelu o śmierć. Zapytał tedy Dawid: Czego więc żądacie, abym dla was uczynił? 5. Oni odpowiedzieli królowi: Z synów tego męża, który nas wytracił i który przemyślał nad tym, jak nas wytępić tak, iżbyśmy przestali istnieć na całym obszarze Izraela, 6. Niech nam wydadzą siedmiu mężów, a my wbijemy ich na pal w Gibeonie na górze Pańskiej. I rzekł król: Wydam ich wam. 7. Oszczędził jednak król Mefiboszeta, syna Jonatana, syna Saula, ze względu na przysięgę, jaką wobec Pana nawzajem sobie złożyli Dawid z jednej, a Jonatan, syn Saula, z drugiej strony. 8. Kazał więc król pojmać dwóch synów Rispy, córki Ajji, których urodziła Saulowi, mianowicie Armoniego i Mefiboszeta, i pięciu synów Mikał, córki Saulowej, których urodziła ona Adrielowi, synowi Barzillaja z Mecholi, 9. I wydał ich Gibeonitom. Ci wbili ich na pal na górze przed Panem, tak iż siedmiu ich zginęło naraz. Pozbawieni zaś zostali życia w pierwszych dniach żniwa na początku żniwa jęczmiennego. 10. Lecz Rispa, córka Ajji, wzięła szatę żałobną i rozścieliła ją sobie na skale, od początku żniwa aż do czasu, gdy spadł na nich deszcz z nieba. Nie dopuściła, aby ptactwo niebieskie rzucało się na nich w dzień, a dzikie zwierzęta w nocy.

Dawid urządza pogrzeb szczątkom Saula i jego potomków

11. A gdy doniesiono Dawidowi o tym, co zrobiła Rispa, córka Ajji, nałożnica Saulowa, 12. Wyruszył Dawid i kazał mieszkańcom Jabesz Gileadzkiego wydać sobie kości Saula i kości Jonatana, jego syna. Oni bowiem zabrali je potajemnie z rynku Betszeanu, gdzie ich powiesili na palu Filistyńczycy w tym dniu, kiedy Filistyńczycy pobili Saula pod Gilboa. 13. Wywiózł on stamtąd kości Saula i kości Jonatana, jego syna, następnie zabrali też kości wbitych na pal 14. I pochowali kości Saula i kości Jonatana, jego syna, w ziemi Beniaminitów w Sela, w grobie Kisza, jego ojca. Wszystko uczyniono zgodnie z nakazem króla. Odtąd Bóg był znowu łaskawy dla ziemi.

Bohaterskie czyny wojowników Dawida w walkach z Filistyńczykami

15. Gdy pewnego razu znowu wybuchła wojna między Filistyńczykami a Izraelem i Dawid wyruszył wspólnie ze swoimi wojownikami, aby stoczyć walkę z Filistyńczykami, a Dawid był zmęczony, **16.** Postanowił wtedy Iszbi z Not, potomek rodu olbrzymów, którego włócznia ważyła trzysta sykli kruszcu, a który miał przypasany nowy miecz, zabić Dawida. **17.** Lecz Abiszaj, syn Serui, przyszedł mu z pomocą, ugodził Filistyńczyka i zabił go. Wtedy wojownicy Dawida zaprzysięgli go tymi słowami: Nie możesz już wyruszać z nami na wojnę, abyś nie zgasił pochodni Izraela. **18.** Zdarzyło się potem, że ponownie doszło do walki z Filistyńczykami w Gob, i wtedy Sybbekai Chusatyta zabił Safa, który także wywodził się z rodu olbrzymów. **19.** Gdy następnie znowu wybuchła w Gob walka z Filistyńczykami, Elchanan, syn Jaira z Betlejem, położył trupem Goliata Gitejczyka, którego drzewce włóczni miały rozmiary wału tkackiego. **20.** Potem była jeszcze jedna walka w Gat. Był tam pewien mężczyzna ogromnego wzrostu, mający po sześć palców u rąk i nóg, czyli razem dwadzieścia cztery, który także wywodził się z rodu olbrzymów. Gdy złorzeczył on Izraelowi, położył go trupem Jonatan, syn Szymej, brata Dawida. **21.** Wymienieni czterej wywodziли się z rodu olbrzymów w Gat, a polegli z ręki Dawida i z ręki jego wojowników.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01